

de indtægter, der måtte komme fra en given råstofaktivitet.

Med hensyn til følelserne synes jeg, at en meget vigtig, men meget overset del af rigsfællesskabet er de følelser, der hersker mellem vore to folk. Vi har i alt for lang tid været fokuseret på den økonomi, der er i rigsfællesskabet, og i alt for lang tid ignoreret de meget væsentlige bånd, der er mellem vore folk, altså følelserne mellem det grønlandske folk og det danske folk. Det synes jeg er mindst lige så vigtigt at gå i gang med at undersøge i stedet for at fokusere på økonomi alene.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg skal blot understrege, at jeg rent faktisk sagde, at det netop er en fælles kommission. Det glæder også mig, og vi vil fordomsfrit gå ind i det arbejde og se på, hvordan vi kan udvikle rigsfællesskabet, for sådan er kommissoriet jo skrevet. Og vi vil også tage den kærlighed med, som jeg er fuldstændig enig i også ligger mellem Danmark og Grønland.

Kl. 19.40

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så vil jeg gerne give ordet til finansministeren.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg må jo konstatere, at vi har haft en meget fredelig og rolig debat. Det har vel været den mest fredelige første behandling af de finanslovdebatter, vi har haft, den fjerde.

Det betyder også, at der ikke er sagt så meget overraskende. Og jeg skal selvfølgelig ikke bruge anledningen til at starte en særlig punisk krig i anledning af, at det egentlig er gået rimelig fredeligt, men måske forholde mig mere til noget, som nødvendigvis bør kommenteres og korrigeres.

Jeg vil lige starte med hr. Lars-Emil Johansen og sige, at det med båndene er jeg jo enig i. Nu har jeg lige været så heldig at være inviteret til Grønland og har været på besøg hos min grønlandske kollega med hensyn til finanser, hr. Josef Motzfeldt, og jeg vil sige, at man så i virkeligheden oplever båndene og den samhørighed, der er mellem det grønlandske folk og Danmark.

Og så vil jeg sige, at det også har glædet mig, at der er enighed om den uændrede bloktilskudstørrelse, dog således at vi reserverer 50 mio. kr. til en særlig fremme af erhvervsindsatsen på udvalgte områder som følge af stor lydhørhed over

for det grønlandske hjemmestyre, og så håber jeg i øvrigt, at den fælles opfattelse af styrken i rigsfællesskabet medfører et for begge parter meget positivt resultat af Selvstyrekommisssionens arbejde, der nu går i gang i de mere politisk orienterede fora.

Ellers må jeg jo konstatere, at næsten alle, måske med undtagelse af et parti, vel er indstillet på at komme til forhandlinger, og det må jeg sige er det, regeringen også har lagt op til. Der er en åben dør og en forventning om positiv forhandling, og kan man ikke gå ind i det hele, så er der jo delområder, hvor de enkelte partier mener, at de kan bidrage med gode synspunkter.

Så jeg vil ikke her nedkæmpe de synspunkter, jeg ikke synes umiddelbart er gode. Det tilkommer jo alligevel Folketingets partier selv at fremføre, hvad de mener skal være den politiske dagsorden, og hvilke synspunkter de mener er bæredygtige ud fra de forskellige politiske aspekter. Men alligevel er der som sagt noget, jeg føler, jeg er nødt til lige at tage fat på, og som jo måske kan undre.

Det er måske det der med opfattelsen af dansk økonomi. Selvfølgelig kan det være svært, hvis man står i en skov, som er stor, ligesom at vurdere, hvor stort omfanget egentlig er. Hvor stor er skoven? Hvordan ser det egentlig ud?

Et af goderne ved det danske medlemskab af Det Europæiske Fællesskab er jo lige præcis, at der er nogle, der udefra bedømmer dansk økonomi, der ligesom ser helheden, storheden i tingene.

Det er jo det samme for dem, der interesserer sig for kunst. De ved jo også, at skal man få det rigtige ud af et kunstværk, så skal man ikke stå med næsen helt oppe i lærredet, uanset at oliemalingen er tør. Man træder lidt tilbage, og det er jo tit og ofte sådan, at jo større kunst desto længere skal man træde tilbage for at forstå den, hvad enten vi taler om Carl-Henning Pedersen eller Asger Jorn. Så kan man pludselig se, hvad det egentlig er, kunstneren har ment.

Sådan er det også med dansk økonomi. Derfor møder man jo dem, der har forstand og som bedømmer på afstand, der siger: Danmark er et glimrende eksempel til efterlevelse for de andre lande i EU. Det var sådan set den dom, vi fik, både af fagfolk og af det politiske klima omkring finansministrenes møde, da vores program var til bedømmelse, altså en karakteristik af, hvordan Danmark ser ud. Det er det samme, vi har